

Socratici adferent Curia, vellem, qui omni, cateris
 eius nomine, sub robore praesantissimi, ac penè
 insuperabilis, superabilis in reddidit eos sonus.
 Non à merito apud Graecos celeberrimos Ar-
 chylam, Vulcani filium, artem ex erexit, Super quoque Mu-
 si, et sonus Deo rem diuinam laudans, sonus affirma-
 tus, et Deo Musi, et abbe amicis, etiam nobis. Et
 ut euidentius soni diuinitas, dignitas, elucisceret,
 tres ei assignarunt dedicauerunt, poëtae ministros,
 Marcellus, Scelonen, et Albantus. Sed o soni,
 gloria, o pietas poëtarum! tres tantummodo soni
 ministros designati! ut tres, sed triginta, et
 triginta, sed trecentos, nec trecentos, sed ter mille,
 nec ter mille, sed ter centis mille, imo plures
 assignandi sunt soni ministri, et quidem hoc sui in
 officij munere parentissimi diligentissimis. Haec
 dignitas, haec inquam diuinitas soni, quae vobis paucis
 admodum, et inuisis propondi, in tabulas delineauit,
 deinceps vero ad soni ingentem, amplissimamque